

Sygn. akt I C 704/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 04 lipca 2017 r.

Sąd Rejonowy w Kętrzynie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Łukasz Rybus

Protokolant Monika Borzym

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 czerwca 2017 r. w K.

sprawy z powództwa A. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności w W. przeciwko I. L.

o zapłatę

I. oddała powództwo;

II. zasądza od powoda A. Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności w W. na rzecz pozwanej I. L. kwotę 3.617 (trzy tysiące sześćset siedemnaście) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Łukasz Rybus

UZASADNIENIE

Pozwem wniesionym 22 maja 2017 r. powód (...) Niestandaryzowany Sekurytyzacyjny Fundusz Inwestycyjny Zamknięty Wierzytelności w W. wystąpił o zasądzenie na jego rzecz od pozwanej I. L. kwoty 12.524,90 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty, a także o zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu swojego żądania powód wskazał, iż pozwana zawarła 18 kwietnia 2009 r. z (...) S.A. umowę bankową nr (...). Na podstawie umowy przelewu z 18 listopada 2015 r. wierzyciel pierwotny zbył wierzytelność wobec pozwanej z tytułu w/w umowy na rzecz powoda. Na dochodzoną pozwem kwotę składało się: 7.491,66 zł tytułem kapitału; 3.897,92 zł tytułem skapitalizowanych odsetek umownych; 782,62 zł tytułem skapitalizowanych odsetek ustawowych; 352,70 zł tytułem opłat windykacyjnych.

Obecny na rozprawie w dniu 27 czerwca 2017 r. pełnomocnik pozwanej I. L. wniósł o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu podniósł zarzut przedawnienia dochodzonego przez powoda roszczenia.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

17 kwietnia 2009 r. pozwana I. L. zawarła z (...) Bankiem S.A. w L. umowę nr (...) o kredyt gotówkowy. Na podstawie umowy wierzyciel pierwotny udzielił pozwanej kredytu w wysokości 10.041 zł.

(dowód: kopia umowy k. 15-16 i 26-29; bezsporne)

Następca prawny wierzyciela pierwotnego (...) Bank (...) S.A. w W. wystawił przeciwko pozwanej 19 grudnia 2010 r. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...). Postanowieniem Sądu Rejonowego w Kętrzynie z 13 stycznia 2011 r., sygn. akt I Co(...), w/w bankowemu tytułowi egzekucyjnemu nadana została klauzula wykonalności.

(dowód: kopia bte – k. 23-24; kopia postanowienia - k. 25; bezsporne)

Na podstawie w/w bankowego tytułu egzekucyjnego w dniu 18 kwietnia 2011 r. zostało wszczęte przeciwko pozwanej postępowanie egzekucyjne przez Komornika Sądowego przy Sadzie Rejonowym w Kętrzynie S. D.. Postępowanie to zostało umorzone postanowieniem z 24 czerwca 2015 r. z uwagi na bezskuteczność egzekucji.

(dowód: kopia postanowienia – k. 14; kopia bte – k. 23-24; bezsporne)

18 listopada 2015 r. Bank (...) S.A. w W. zawarł z (...) Niestandaryzowanym Sekurytyzacyjnym Funduszem Inwestycyjnym Zamkniętym Wierzytelności w W. umowę sprzedaży wierzytelności.

(dowód: umowa – k. 39-44; bezsporne)

W dniu 22 maja 2017 r. powód wniósł przeciwko pozwanej przedmiotowe powództwo.

(dowód: k. 92)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Stan faktyczny w sprawie był pomiędzy stronami bezsporny. Pozwana nie kwestionowała, że zawarła z pierwotnym wierzycielem umowę wskazaną w pozwie, podniosła jednak zarzut przedawnienia dochodzonych przez powoda roszczeń.

W ocenie Sądu zarzut ten zasługiwał na uwzględnienie.

Na podstawie zebranego materiału dowodowego nie sposób jednoznacznie ustalić dokładnej daty, z którą dochodzone pozwem roszczenie stało się wymagalne. Powód wprawdzie przedłożył kopię pisma z 19 lipca 2010 r., stanowiącego wypowiedzenie umowy kredytu (k. 18), nie przedstawił jednak dowodu doręczenia w/w pisma pozwanej. Mając na uwadze, że między stronami bezsporny jest fakt, iż pierwotny wierzyciel wystawił przeciwko pozwanej w dniu 19 grudnia 2010 r. bankowy tytuł egzekucyjny nr (...), należało przyjąć, że najpóźniej z tą datą przedmiotowa wierzytelność stała się wymagalna.

Zgodnie z art. 118 kc jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi lat dziesięć, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej trzy lata. Stosownie natomiast do treści art. 123 § 1 pkt 1 kc bieg przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia.

Dochodzone niniejszym pozwem roszczenie wynika z umowy o kredyt gotówkowy, udzielonej pozwanej przez pierwotnego wierzyciela będącego bankiem. W takiej sytuacji nie ulega wątpliwości, że w niniejszej sprawie znajdzie zastosowanie trzyletni termin przedawnienia.

Z przedłożonego materiału dowodowego wynika, że w okresie od 18 kwietnia 2011 r. do 24 czerwca 2015 r. na podstawie w/w bankowego tytułu było prowadzone przeciwko pozwanej postępowanie egzekucyjne.

Wszczęcie postępowania egzekucyjnego, zgodnie z art. 123 § 1 pkt 1 kc, przerywa co do zasady bieg terminu przedawnienia. Jak wskazał jednak Sąd Najwyższy w uchwale z 29 czerwca 2016 r., III CZP

29/16, (Biul. SN 2016/6/10), nabywca wierzytelności niebędący bankiem nie może powoływać się na przerwę biegu przedawnienia spowodowaną wszczęciem postępowania egzekucyjnego na podstawie bankowego tytułu egzekucyjnego zaopatrzonego w klauzulę wykonalności. W uzasadnieniu powyższej uchwały Sąd Najwyższy podkreślił, iż w przypadku wierzytelności objętej bankowym tytułem wykonawczym sytuacja prawna cesjonariusza kształtuje się odmiennie od sytuacji prawnej nabywcy wierzytelności objętej innym tytułem wykonawczym. Uprawnienie do wystawienia bankowego tytułu egzekucyjnego przysługiwało jedynie bankom i tylko na ich rzecz mogła być nadana klauzula wykonalności, nadanie klauzuli na rzecz cesjonariusza nie będącego bankiem nie było dopuszczalne, a cesjonariusz nie mógł kontynuować egzekucji wszczętej przez bank, bo w postępowaniu egzekucyjnym nie ma zastosowania art. 192 pkt 3 kpc. Skutki prawne postępowania egzekucyjnego wszczętego na podstawie bankowego tytułu wykonawczego związane są więc tylko z podmiotami w nim uczestniczącymi na podstawie tego tytułu w granicach podmiotowych i przedmiotowych ukształtowanych treścią klauzuli wykonalności. Nabywca wierzytelności nie będący bankiem nabywa wierzytelność w swej treści i przedmiocie tożsamą z wierzytelnością zbywającego banku, ale nie wchodzi w sytuację prawną zbywcy wywołaną przerwą biegu przedawnienia i rozpoczęciem biegu na nowo. Czynność wszczęcia postępowania egzekucyjnego przez bank wywołuje materialnoprawny skutek przerwy biegu przedawnienia jedynie w stosunku do wierzyciela objętego bankowym tytułem wykonawczym. Wyjątkowość przywileju wystawiania bankowego tytułu egzekucyjnego prowadzi do wniosku, że skoro nie może on być podstawą egzekucji na rzecz innych osób, niż w nim wskazane, za wyjątkiem następstwa prawnego po stronie wierzyciela innego banku, to również materialnoprawne skutki wszczęcia postępowania egzekucyjnego jako czynności wierzyciela – banku prowadzącej do przerwy biegu przedawnienia dotyczą wyłącznie tego wierzyciela i nie dotyczą nabywcy nie będącego bankiem. Sąd w składzie orzekającym w niniejszej sprawie podziela powyższą argumentację Sądu Najwyższego i przyjmuje ją za własną.

Wobec powyższego należy uznać, że trzyletni termin przedawnienia dochodzonych przez powoda roszczeń upłynął najpóźniej z dniem 19 grudnia 2013 r., podczas gdy przedmiotowe powództwo zostało wytoczone dopiero w dniu 22 maja 2017 r.

Z uwagi na powyższe, należało orzec jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu rozstrzygnięto na podstawie art. 98 kpc. O kosztach zastępstwa procesowego rozstrzygnięto na podstawie § 2 pkt 5 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1804).